

System informatyczny wspomagający terapię dzieci dyslektycznych

Cel pracy dyplomowej

Złożoność procesu czytania i pisania powoduje konieczność ścisłej współpracy wszystkich trzech analizatorów (integracji percepcyjno-motorycznej; patrz Podstawy psychologiczne). Dlatego też celem opracowanego zestawu ćwiczeń jest:

- usprawnianie funkcjonowania analizatora wzrokowego, słuchowego i kinestetycznego,
- stymulowanie rozwoju koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej na materiale ortograficznym.

Dodatkowym zadaniem tego programu jest:

- wzbogacenie zasobu językowego,
- stymulowanie myślenia i umiejętności twórczych,
- ćwiczenia koncentracji uwagi,
- usprawnianie pamięci oraz
- ćwiczenia w czytaniu.

Być może przyczyni się on również do wyrównywania braków w wiadomościach i umiejętnościach uczniów.

Zamysłem autora jest, by program ten wyzwalał aktywność ucznia, zaspokajał jego potrzebę sukcesu, dawał okazję do zadowolenia z siebie i doświadczania radości z osiągnięć w pracy. Jak wiadomo, sukces sprawia, że dziecko zyskuje poczucie własnej wartości, co jednocześnie mobilizuje do dalszych działań, sprzyja kształtowaniu potrzeb poznawczych i motywacji do nauki.

Funkcje programu widziane oczami psychologa

Urozmaicone formy ćwiczeń, stosowanie gier i zabaw oraz sam fakt pracy z komputerem uwzględniają upodobania dziecka i z pewnością budzą jego zainteresowanie.

Materiał ortograficzny dotyczy pisowni wyrazów z ó i u. Uporządkowany został według zasad ortografii po to, aby korzystający kształcił w sobie umiejętność odwoływania się do nich i stosowania ich w praktyce. Chodzi tu przede wszystkim o to, by użytkownik potrafił dostrzec, że dany wyraz podlega konkretnej zasadzie.

Obserwacje dzieci dyslektycznych wydają się potwierdzać fakt, że nie potrafią one korzystać z teoretycznej znajomości reguł pisowni. Dlatego opracowany zestaw ćwiczeń jest adresowany głównie do uczniów-dyslektyków klas IV-VIII szkoły podstawowej. Z pewnością byłby też pomocny dla uczniów szkół ponadpodstawowych z poważnymi deficytami funkcji percepcyjno-motorycznych. Innym uczniom mógłby służyć jako zabawa, dzięki której mogliby nie tylko bawić się, ale i utrwalać pisownię w zakresie ó, u. Dodatkowym walorem jest rozwój funkcji analizatorów wzrokowego, słuchowego i kinestetycznego. Uczniowie klas młodszych mogą napotkać na trudności, niezbędna byłaby więc pomoc i kontrola osoby dorosłej.

Ogromną zaletą programu jest stopniowanie trudności. Przechodzi się bowiem od ćwiczeń odwołujących się tylko do jednej zasady ortograficznej aż do bardziej złożonych i wymagających opanowania coraz większych partii materiału dydaktycznego.

Różnorodność ćwiczeń pozwala dostosować je do indywidualnych możliwości dziecka. Ważne jest jedynie, by korzystający z tych zadań wykonywał je systematycznie i ćwiczył wszystkie funkcje percepcyjno-motoryczne. Pozwoli to m.in. na korektę funkcji

zaburzonych i wytwarzanie prawidłowych mechanizmów kompensacyjnych, w których funkcje sprawne wspierać będą słabiej rozwinięte we wzajemnej integracji.

W porównaniu do pracy z terapeutą, która bazuje na metodzie ołówka-papier, wykorzystywaniu zestawu gier planszowych, cechą ujemną tego programu wydaje się być brak ćwiczeń w pisaniu, a tym samym w wytwarzaniu nawyku (ruchowego) poprawnej pisowni. Uzupełnieniem mogłoby być opracowanie w formie książkowej lub zeszytu do ćwiczeń w pisaniu.

[kontynuacja tej **pracy** jeszcze w tym miesiącu]

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.